

Reisverslag

December 2013 – Januari 2014

Proloog

Hallokes ,

Vanaf nu hoop ik vrij regelmatig iets te kunnen neerschrijven.

Nu wil ik eerst en vooral mijn collega's danken die de wafel verkoop en fuif georganiseerd hebben. Ik ga geen namen noemen maar het was bijwijken mooi om zien hoe een ganse bende collega's samen werkten om dit te realiseren. Daarbij kwam nog dat Dr Vossaert een mail stuurde om de geneesheren wat steun te vragen wat ook een goed gevolg kende. In totaal is er 4700€ verzameld wat toch een succes mag genoemd worden. Bedankt aan iedereen die hiervoor zijn steentje heeft bijgedragen. Meer dan 1000 dozen koeken is enorm veel mensen die op deze wijze hun steentje bijgedragen hebben.

Mijn moe is overleden en wordt morgen begraven. Mijn moeder steunde mijn project ten volle en om die reden besloten mijn va , broers en zus om de mensen uit te nodigen op de benefiet rekening te storten via de rouwbrief (ipv bloemen/kransen) Dit heeft tot heden ook reeds 400€opgebracht .

Met dit bedrag kan toch al een beetje hulp geboden worden, dit gaat integraal naar materiaal en noden van mensen in Haïti. Mijn eigen onkosten betaal ik uiteraard zelf.

Groetjes, Geert

10 december 2013

eerste contact na vertrek

Zondagmorgen 7.22 was mark al aan mijn deur om me op te halen, vlug nog beetje gewicht checken en daarna nog even bij mijn va een koffiekoek gaan eten.

Op de luchthaven verliep alles vrij goed en was het overgewicht van een paar kilo geen probleem.

De vlucht was op tijd , en we waren op schema in New York jfk . Daar moest ik mijn bagage gaan ophalen en kon ze pas dag nadien weer inchecken. Ik kon ze ook nergens deponeren omdat de aansluitvlucht te lang duurde. Op de luchthaven waren enkel banken in de treinverbinding en het was er vrij koud. Ik kon niet anders dan een hotel te zoeken aangezien ik nog meer dan 15u moest wachten. Stom , maar het was niet anders.

Internet was mogelijk maar ik had geen adapter die de Amerikaanse stekkers kon omschakelen en ik heb al het mogelijke gedaan om dit te zoeken , weeral stom dat ik dit vergeten had thuis

Om 3u30 opstaan zodat ik tijdig op de luchthaven was voor in te checken. Hier waren er meer problemen met het gewicht, ik heb lang gediscussieerd met de mevrouw aan de balie maar uiteindelijk moest ik toch iets uit de koffer halen om te mogen inchecken.

Het vliegtuig naar pap had dan ook nog wat problemen en nadat we een beetje in retard op het vliegtuig zaten kregen we de melding dat alles goed ging maar dat er geen piloot was , ze hadden iemand opgeroepen en die ging alle ogenblikken aankomen, leuk is anders.

Op het vliegtuig had ik al het gevoel dat ik in Haïti zat . Er zaten veel oudere mensen op waarvan er vele problemen hadden met het inchecken, koffers te groot, tickets niet in orde maar wanneer er een Haïtiaan problemen had stonden er al direct 10 klaar om hem/haar te verdedigen. Dat zie ik niet gebeuren bij ons. Ik zat ook naast 2 oudere personen en heb hen dan ook beetje geholpen. Ze verstonden geen Engels , hadden problemen om hun papieren in te vullen...

Rond 15u dan aankomst in PAP , op de luchthaven in de neutrale zone werd ik al opgewacht door de president van de voetbalclub en iets later viel Patrick en Aneas me in de armen; Ik kreeg ginds een ganse vip behandeling , mijn koffers werden gezocht en de passage ging overal heel vlotjes.

De eerste aanblik met Haïti oogde goed . ik heb geen tenten meer gezien, de huizen zijn al goed hersteld , de hoofdstraten zijn berijdbaar en vooral het grote vuil is van de straten. Je ziet het duidelijk , hier is al veel gewerkt. Het deed deugd ook al deze zaken eens terug te zien.

Ze hadden een hotel gereserveerd voor mij zodat ik enige privacy kon hebben want in hun huis hebben ze niet zoveel plaats. Nadien zijn ze met mij gaan eten en mijn eerste maaltijd was kip met rijst . Je kan het niet beter vergelijken met een frietkot bij ons maar daar is het dan rijst met kip of een soort vlees of lasagne.. t' was zeker niet slecht.

We overliepen ons programma en deze week is al vol gepland. Morgen starten de activiteiten pas na de middag en wordt ik voorgesteld aan de school en de trainers en gaan we de programma's overlopen. Ik zal nog tamelijk wat actief moeten zijn en creatief in het geven van de opleidingen wat toch nog vrij veel voorbereiding zal vergen

Fotootjes heb ik nog niet maar dit komt nog. Tot morgen, als internet lukt. Groetjes, Geert

11 december 2013

Wat een rustig dagje ging worden is uiteindelijk een vrij drukke dag geworden

Deze morgen kwam Patrick langs en hij wou me zijn "leven" laten zien .

De school waar hij samen met Aneas , mc Arthur het sportieve beleid uitzet geeft opleiding aan ongeveer 500 kinderen van 5 tot 20jaar over 2 locaties. Ze zitten nu in een voorlopige locatie nadat hun school vernield werd tijdens de aardbeving. De lokaaltjes waar ze zitten zijn klein en gekenmerkt door veel plaatsgebrek. Het grootste nadeel aan deze locatie is het gebrek aan privacy tussen 2 klaslokalen . Iedereen hoort alles van iedereen. Voor de aardbeving hadden ze een grote school met voldoende afgesloten leslokalen. De directrice is bezig met de fondsen te verwerven in functie van de wederopbouw maar aangezien het ook een privé school is moeten ze op niet veel of geen steun rekenen van de overheid. Het was wel lief dat die heel jonge kindjes bij mij kwamen en vroegen "how are you" Het is goed dat ze proberen Engels te leren.

Nadien namen we de tap tap voor 5 gourdes en stapten we de zijstraat in waar je overal de kleine zelfstandigen ziet met hun kraampjes . Elektriciteit is er lang nog niet overal en altijd en de straten zijn wel opgeruimd maar zeker nog niet goed berijdbaar. Er liep een man op straat die een kar voorttrok en ik vroeg of ik dit ook eens een paar honderd meter mocht doen. We moesten toch de zelfde weg op . 't was bergop en 't was trekken hoor. Amaai , in die hitte (35°) was dit wel enige arbeid : chapeau voor die man die zo al zijn materiaal haalt voor een herstel van zijn huis.

Zo kwamen we bij het huis van Patrick. Een vrij groot huis die van zijn moeder is en waar ze met 12 personen leven. Ik kan begrijpen dat hij het moeilijk had om daar een slaappleaats aan te bieden.

Rond de middag kreeg ik al bezoek van Julie , een onderwijzeres van de school van Pastor Ernst. 2 jaar geleden ben ik samen met haar broer haar familie en haar dochtertje gaan bezoeken in de provincie Caeye. Momenteel is ze werkloos ,de school betaalde haar loon niet waardoor ze haar appartementje (open kamer en bed) moest verlaten, en woont ze in Delmas samen met haar dochter bij haar zuster en tante waar ze kan slapen en eten . ze heeft totaal geen uitzicht op enige toekomst...

In de namiddag om 14u kwamen ze me halen om me voor te stellen aan de trainers van de voetbalschool in het Centre Sportief te Carrefour. Ik was wel benieuwd om de locatie te zien. Daar was mijn eerste locatie waar ik verbleef in Haïti na de aardbeving. Het veldhospitaal van het rode kruis was daar gevestigd en rond het stadion waren overal tentenkampen.

Ik was aangenaam verrast : het terrein van het stadion was vrij (maar is in erbarmelijke staat en bezaaid met keien) , waar de tentenkampen waren is een synthetisch veld aangelegd en belangrijk ,overal stonden vuilniscontainers .

In het lokaal waar mijn voorstelling aan de trainers doorging hing de vlag van Ecole AST en die van Eendracht Aalst, mijn club waar ik tot mei actief was. Ik dacht dat ze me enkel wilden voorstellen aan de trainers maar blijkbaar kreeg ik plots het woord en mocht ik al een beetje improviseren want ik was niet voorbereid op een directe aanpak , maar na een 2 tal uren hebben ze me moeten doen stoppen . Er was veel aandacht en de zaken die ik aanreikte probeerde ik in discussie te brengen wat vrij goed lukte. In het Creools stelde Aneas mijn programma voor de rest van de dagen voor en alhoewel ik er niet veel van verstond denk ik dat het tamelijk druk zal worden.

Nadien brachten we nog een bezoekje aan Marie , de psychologische begeleidster van de groep toen ze in België waren. Het weerzien was heel hartelijk en ik moest de groetjes doen aan iedereen

11 december 2013

Veel scholen bezocht

Vandaag begon alweer vroeg, om 4u was het al gedaan met slapen, er was naast mijn slaappleaats toch het een en ander te beleven ,na een douche begon ik aan verslag van dag voordien en voorbereiding training .

Om 8u begon ik een nieuwe ervaring : zelf met de wagen rijden , ze hadden een wagen maar geen bestuurder. De wagen is van iemand die op reis is en ze mochten hem gebruiken. Waar zijn vrienden anders voor... In dit verkeer en deze toestand van de straten vond ik dat het goed ging en dan hadden mijn vrienden nog speciale manoeuvres voor mij in petto : me iets te ver laten rijden en dan gewoon draaien te midden van alle traffic ,maar k vond het leuk. 't Is zo een beetje als met de mug rijden maar zonder zwaailichten . Een oefening voor iedere mugbestuurder van bij ons ...

We bezochten 3 scholen

De 1ste school was een katholieke school en de directeur een priester. Dit is een privé school waar de studenten moeten betalen en die overleeft zonder staatssteun . per jaar betaalt een student 1200 Amerikaanse dollar . De school heeft ongeveer 4000 studenten waaronder Amedee, colin , l'espinas en elleze die in april bij ons geweest zijn. Het was juist examen en tussen 2 examens door zag ik colin en amedee , het was een blij weerzien en vele groetjes doen aan de Belgen en Betty, Willy en hun hond. Na een gesprek met de directeur kon ik besluiten dat deze school zelf bedruipend was en een goede organisatie had . Hier zijn Patrick en Aneas ook actief voor voet bal en futsal

De volgende school is 50m verder .Daar gaan de kinderen van mac arthur naar school . Dit is een gemengde privé /staatschool. De kinderen moeten een paar dollar per maand maar een deel kan ook dit nog niet betalen. Ook hier zijn een 2000 tal leerlingen. Hier worden geen kinderen geweigerd maar zijn de noden veel groter. Hier kwamen ook vele kinderen rondom mij en ik kreeg verschillende keer de vraag : j'ai faim, maar ik kon niets aanbieden . In de eerste school heb ik nooit de vraag gekregen ..

De directeur zegt dat hij wel een beetje steun krijgt van de staat maar dat dit onvoldoende is om het materiaal die nodig is voor de opleiding te betalen. Ze proberen de boeken te verdelen de klassen groot genoeg te maken zodat ze minder leerkrachten moeten betalen...

De 3de school is ook maar een paar honderd meter verder en daar werkt Gay ,de persoon die in België was en bij Johny verbleef. Dit is een katholieke school onder de leiding van zusters en een van de weinige meisjesscholen in de stad. Deze school is ook te vergelijken met de vorige en krijgt ook beetje staatssteun maar ook hier zijn er kinderen die hun schoolgeld niet kunnen betalen . ongeveer 15% van de 2000 leerlingen. Maar iedereen is welkom en ze proberen te roeien met de middelen die ze hebben. Het beperkt hun wel sterk in hun mogelijkheden om uitbreiding van een lessenspakket aan te bieden.

11 december 2013

Bij deze laatste 2 scholen en de school van gisteren waar de noden toch wel groot zijn heb ik verteld dat mijn Belgische vrienden een beetje geld ingezameld hebben. Ik heb hen alle 3 voorgesteld om voor 500€ materiaal te kopen en iedere school krijgt een laptop ter beschikking om deze ten dienste te stellen van de leerlingen. Ze waren toch wel blij met dit voorstel en ik zal het materiaal (boeken of iets anders ...) zelf gaan betalen of de factuur ontvangen zodat ik zeker ben dat dit zo besteed wordt.

De zuster vroeg ook of er mogelijkheden waren dat de kinderen die het echt financieel lastig hebben een soort privésponsor konden krijgen..

Na de middag weer terug naar het sportieve.

Ik moest eerst een training gaan evalueren van 20 jarigen die ik vandaag zelf een training moet geven. Er waren 2 groepen van 25 spelers die op 1 met keien bezaaid terrein moesten trainen. Je zag wel dat er veel techniek aanwezig is maar de trainingen moeten iets beter georganiseerd worden.

Na 1uur moesten we al weg om naar het nationale stadion te gaan waar ik een groep volwassenen moest training geven. Er was geweldig veel trafiek en ik passeerde het hospitaal van Martissant waar ik nog werkte met MSF. In die straten is er nog niets veranderd . vele kleine zelfstandigen die hun waren aanbieden op een kleine vuilnisbelt . Hier is nog veel werk.

Om 17u30 ter plaatse en het contrast met de namiddag was heel groot . Een groot terrein aangelegd met kunstgras , een 25 tal spelers , een beetje materiaal en een prachtige verlichting. Het niveau had Aneas me niet verteld maar ik had al vlug door dat dit niet hoog was. Maar mijn eerste training op Haïtiaanse bodem was een feit en is goed verlopen.

Na een drukke dag had ik rond 20.30 nog bezoek van een collega van Sarah en Jonathan , 2 jonge Belgen uit Ressegem die na hun huwelijk met een organisatie naar hier zijn gekomen om te onderwijs te geven in een school. Hun ouders hadden een pakketje meegegeven die bezorgd moest worden wat met deze ook gebeurd is. Ik ga hen later zeker nog ontmoeten en hun school bezoeken.

Straks om 8u ben ik opnieuw bestuurden en gaan we in de voormiddag terug het een en ander bezoeken. Tot hiertoe ben ik al heel tevreden met wat ik hier meemaak en met de mogelijkheden die jullie gegeven hebben om iets te kunnen doen , bedankt daarvoor

groetjes

12 december 2013

Alweer een druk dagje

Om 8u kwamen ze me halen , Gay de voorzitter en Marie om het sportief jeugdcentrum te bezoeken. Aangezien er geen bestuurder was kon ik terug rijden. Eerst een omwegje door centrum en daarna een uurtje rijden tot buiten PAP.

Het sportcentrum is heel landelijk gelegen. Er zijn ongeveer 300 studenten die er verblijven om te studeren en te trainen. Dit zijn de talenten die gerekruteerd worden in Haïti om hun voetbalkwaliteiten hier te ontplooien. Amedee is ook bij deze groep maar hij mocht thuis blijven omdat Ecole AST hem ook de trainingen kan geven. Een paar keer in de week gaat hij ginder trainen. Sepp Blatter heeft dit sportcentrum komen bezoeken en de synthetische velden komen die de fifa s gegeven heeft komen inhuldigen. Hier moeten de studenten niet betalen maar moet de school zelf instaan voor materiaal. De staat zorgt voor onderhoud en eten. De directeur vroeg of ik contacten wou leggen voor een partnership met een club in België.

Terug naar Pap (al middag) iets eten en dan een bezoek aan de bloedbank van het rode kruis. Momenteel hebben ze voldoende bloedvoorraad en ze verwachten veel van de kerstbloedinzameling waar ze me vroegen om aan mee te werken. Ook hier zijn vele hulpvragen. Er was juist een Zwitserse dokter die een opleidingsprogramma ging organiseren en hiervoor waarschijnlijk ook Belgische ondersteuning zou krijgen. Maar ze hebben wel het noodzakelijke materiaal om hun bloedstalen goed te behandelen. Alle bloed wordt gescreend op hepatitis en aids.

om 15u training geven aan u20 . men stelde me groep voor van 22 uiteindelijk ben ik training begonnen met een 35 personen. Maar een beetje aanpassing en training is vlot verlopen . Om 18u moesten we al in nationaal stadion zijn voor match van ploeg die ik gisteren trainde . Mijn taak bijsturen bij de rust en verslagje maken.

Na een hels tochtje in het donkere PAP met auto's die constant met een grootlichten aan rijden en u verblinden toch rond 21u30 veilig terug in hotel

moe maar toch tevreden

slaapwel

Het is toch imponerend als je ziet hoe deze kindjes zich presenteren op school

Als je door de straten wandelt of rijdt...

13 december 2013

de dagen vliegen hier weg, Hier was het iets rustiger, alhoewel . rond 9u had ik al eerste bezoekje en dat ging zo voort tot de middag. Dan zijn we in een echt plaatselijk restaurant gaan eten, het moet waarschijnlijk een goed zijn want ik denk dat ze op een kwartier tijd wel 20 personen bedienden ('t was vooral goedkoop)

Ik ben mijn was gaan afgeven in een wasserette of zoiets en morgen zullen ze dit terug ophalen. Ik heb daar dan ook kwartiertje alleen op straat gezeten en dat straatbeeld wat je daar allemaal ziet. Lachende mensen , trieste mensen, een oudere man die diarree had en met een bevuilde broek de stoelgang op de benen druipend zich een weg baande door de menigte, een hondje lopend op 3 pootjes, vrouwen die in verwachting zijn en toch nog wat gewicht op hun hoofd torsen, overal langs de voetpaden doen mensen hun best om een paar goerdes te verdienen met de verkoop van materialen of voedingswaren, een jongeman die een goed gevulde kruiwagen met stalen staven de straat omhoog moet rijden een beetje angstig kijkend dat er geen auto tegen rijdt, de mimiek op de gezichten van de mensen die voorbij lopen verraadt een moeilijk hard bestaan.

Om 14u moesten we in het sportief centrum zijn en ging het meegebrachte materiaal verdeeld worden. Werkmateriaal voor de trainers, ballen, scheenlappen ,een uitrusting, ... alles tesamen een waarde van 550€ . Met dank aan sportwinkel Hofman die toch wat extra en reductie gegeven heeft.

In het materiaalkot hangt een grote poster van ... Zulte Waregem ; die club heeft hier veel aanhangers .

Om 15u moest ik training geven aan de u15 , de groep van amedee , colin, marven.. die in belgie was, een prettig weerzien. Er waren 32 spelers en ik had een kwart van het terrein. Er waren nog 3 ploegen die ook meer dan 30 spelertjes hadden. Dus meer dan 120 personen op 1 terrein , niet simpel en morgen komen er meer. Er was juist boven het oefenterrein een fuif bezig en de boxen stonden goed luid zodat het moeilijk was om te communiceren tegen de groep ; nu ja ik zeg fuif, er was een disjockey , veel jongelui maar geen drank en toch was er heel veel amusement en geen inkomgeld .

Rond 20u op terugweg eerst nog wat brood en kaas kopen zodat ik een avondmaal en ontbijt heb.

Morgen vroeg moet ik om 6u al weg om de eerste training te geven aan de u13 en in de namiddag terug de u20

Slaapwel

ps toch ook leuk om weten dat er toch wel een 70 personen mijn blog volgen ; tof

14 december 2013

Vandaag was het een sportief dagje, om 6u moest ik klaar zijn en om 6u30 begon de 1ste training. Ik moest de u13 trainen van mc Arthur. Iedereen was op tijd en de training verliep heel vlot (training tot 9u15) . nadien bespreking , rond de middag eten en om 14u terug voor de ws van u12 en training u20 (van 15u tot 18u) onder een stralende zon maar 't was warm . Nadien nog wat bespreking en gezellig met zijn allen op mijn kamer .

Ondertussen heb ik toch wat zicht gekregen op de organisatie en werking van Ecole AST. Een jeugdclub uit de 3de divisie die bestuurd wordt door vrijwilligers. De trainers zijn mensen die nog gevoetbald hebben en zich op vrijwillige basis inzetten voor de trainingen. De aansluiting bij de lub kan voor iedereen maar hun materiaal moeten ze zelf kopen. Er wordt juist iets gevraagd voor de dranken . Ecole AST rekruteert vooral uit de scholen waar de trainers werken . Men geeft aan iedere groep ongeveer 4 keer /week training . Ik denk moest de inhoud van de trainingen goed zijn er zeker talent zouden doorbreken. Ik zie hier veel jongens die technisch zeer goed met een bal overweg kunnen.

Hun doelstelling is ook deze jongens te laten groeien met tornooien in het buitenland en hopen dat ze daar een stage kunne volgen. Financieel voor vele onhaalbaar. Er worden hier wat sponsors gezocht maar die zijn eerder beperkt. Iedereen die naar het buitenland gaat moet dus zijn eigen ticket en verblijf kunnen betalen. En geloof me, hier wordt soms jaren voor gespaard.

Patrick was minder aanwezig vandaag en gisteren. Hij is met zijn grootmoeder naar het ziekenhuis moeten gaan. Ze heeft problemen en pijn in de buik. Hij had voorschrift van de dokter voor medicamenten maar die kosten teveel en zijn salaris was nog niet betaald deze week, daarom heeft hij zijn nonkel gecontacteerd uit Caeyes (ongeveer 3u rijden) om de medicamenten te kopen. Ik heb wat medicamenten mee die ik dan maar gegeven heb.

Een gans verschil met vorige zaterdag waar ik samen met zovele mensen afscheid genomen heb van mijn moeder. Ik heb hier het gevoel dat ze toekijkt en steunt Bedankt ook iedereen die me op een af ander wijze steunt of steun gegeven geeft. zonder jullie kan ik hier veel minder mensen tevreden stellen en dat weten ze hier ..

tot morgen

Un message de Patrick

Que la paix de Dieu soit avec tous les amis de Belges

Je vous salue tous les familles de Belges dans le nom de tous les membres de AST D'Haiti et je vous dis merci d'avoir envoyer Mr GEERT en Haiti pour nous aider les enfants de foot ball

Un grand merci a tous comme NICOLE , MARK , HILDE ,JOHN , WILLY ,HEIDI ,BETTY ,RITA, DIRK,LIES,DORIEN ,SEPPE et les autres merci beaucoup , je vous aime tant

MR PATRICK DELCIS ENTRAINEUR DE FOOTBALL

In het jeugdcentrum waar 300 studenten zitten die s'morgens een training krijgen en om 15u was het nu examen tijd. Het opleidingscentrum is ook voor de meisjesselectie (ongeveer 75 van de 300) 4Er zijn 3 synthetische grasvelden beschikbaar aangelegd door de fifa

15 december 2013

Vandaag was het een echt Haitiaans dagje, altijd overal te laat

Om 8u moest ik klaar zijn omdat de president me kwam halen voor bloed te geven en te helpen bij de bloedinzameling. Hij liet via via weten dat het wat later ging zijn en uiteindelijk zijn we om 10.30 vertrokken. Ik had al gezegd dat ik geen bloed mocht geven maar hij wou dat ik bloed gaf. Omdat ik vroeger nog heb b heb doorgemaakt kan dit dus niet en dat wiste ze daar ook. Dus mijn hg en bloeddruk waren ok en ik mocht een aantal gebakjes gaan eten, hmmm lekker. Patrick werd overtuigd om bloed te geven en alhoewel hij veel schrik had ging het vrij vlot.

Nadien waren we uitgenodigd bij Marie om iets te eten normaal om 13u maar 't was 14.30 vooraleer we er waren. Frieten met een soort vlees, macaroni en rijst en een blaadje salade. Rare combinatie maar 't was toch goed.

Om 15u moest ik op stadion zijn om de u12 te trainen, 't was 16u en de jongens zaten braaf te wachten. Ik wou ze tellen maar k heb dan maar beginnen verdelen in groepen. De trainers wisten niet hoeveel.. uiteindelijk ben ik op 37 uitgekomen. 't was niet gemakkelijk om hun een simpele trapvorm aan te leren. Ik was al tevreden dat het niet aan mijn Frans lag want de trainers legden het in het creools uit maar uiteindelijk ging het toch hoor. Ze ontbreken vooral aandacht en zijn ofwel aan t spelen ofwel naar de andere aan te kijken. Om 18u gedaan en op het andere terrein werd juist een ws beslist met penalty's in het duister want het was al bijna donker. De laatste penalty was doelpunt maar de keeper had hem eerst tegengehouden en nadien rolde de bal toch in doel. Amaai wat een discussie, leuk om zien en horen.

Het is normaal mijn laatste avond in hotel, ik mag bij Rudy Azor gaan slapen. We gingen dan eerst eens kijken. Dat is echt bij de bevolking maar niet ver van stadion. Hij heeft 1 slaapkamer die ik zou mogen gebruiken, een toilet en een douche. Elektriciteit wordt enkel opgezet als er echt licht nodig is, en de muggen... een mooi gebaar maar ik weet niet of ik er op inga.

Daarna weer reünie op mijn kamer en Patrick kwam me zijn verloofde voorstellen, een flinke madam.

Rond 21u was de rust weer teruggekeerd en kunnen we de volgende dag plannen

16 december 2013

Deze morgen kreeg ik een berichtje vanuit België dat een vriendin samen met haar gezinnetje besloten had minder kerstcadeautjes te kopen en het geld die ze over hadden te geven aan de Haïtiaantjes. Ik werd stil van zoveel engagement en het kan me enkel motiveren om hier zoveel als mogelijk te ondersteunen .

Vandaag was ik weer bestuurder van dienst en op sommige momenten een beetje tap tap ook. (s'avonds na de training zaten er 8 volwassenen in de auto)

Deze morgen ging ik naar het emigratiebureau om een identiteitskaart te regelen. 3 jaar geleden had deze persoon gevraagd om een id te regelen. Er zijn hier nog veel mensen zonder identiteitskaart omdat ze de registratie niet kunnen betalen. Het gaat me persoonlijk een 100 dollar kosten omdat dit een persoonlijk engagement is. Nadien moesten we naar de ambassade van Panama om de visa te regelen van een ploeg die ginder zou moeten een tornooi spelen overmorgen. De visa zijn betaald maar de tickets zijn te duur nu daarom zullen ze ginder een ander tornooi zoeken binnen 2 a 3 maanden gedurende de volgende vakantie, zo gaat dit hier. Een geluk dat hun hotel nog niet betaald was. De ouders hadden hun geld al gegeven en waren een beetje ontgoocheld. Ze geloven in de talenten van hun kinderen en hopen dat ze op wijze hun weg kunnen vinden.

Deze namiddag nog een bezoek gebracht aan de school van Dominique (waar de vader van Dominique directeur is) die ook in België was. Een middelmatige privé school (600 leerlingen) die het ook moeilijk heeft om te overleven . Ook hier worden ze uitgenodigd om 500dollar materiaal te kopen . Zo komt het saldo op 4200€ aan uitgaven.

Dan nog een avondtraining aan het team van Digicel , ook zij hebben het moeilijk om de concentratie te bewaren tijdens de oefeningen . ik denk dat dit een groot probleem is voor de ploegen hier .

Het was ook de laatste avond van Patrick die naar Miami gaat voor een voetbalstage. Een vriend heeft voor hem de reis betaald en hij mag bij hem leven . hij had juist nog beetje geld nodig voor zijn vervoer morgenvroeg maar daar ging de voorzitter dan voor zorgen .

Gilner st juste en zijn vrouw ,2 verpleegkundigen die ik nog mee opgeleid heb de eerste missie kwam ook nog een bezoekje brengen. Een heel leuk weerzien . Hun wens is een kindje krijgen maar er zijn een paar probleempjes die ik hier niet zal kunnen oplossen. Misschien in België?

Rond 22.30 terug alleen

Deze morgen was ik vrij tot 9, dan kwam Edner van het rode kruis om een aantal gunsten te vragen, hij zou graag in België enkele opleidingen volgen. Ik had 2 jaar geleden reeds voor hem een visum aangevraagd maar hij had toen niet genoeg geld en nu ook niet denk ik. Hij zou graag hier ook samen met de ambulanciers een aantal opleidingen krijgen. We zullen zien wat mogelijk is.

Plots stond Aneas voor de deur en moesten we terug naar de ambassade van Panama om de paspoorten met visa op te halen. Onderweg viel ik te midden van een druk verkeer plots stil. Hij was vergeten tanken en de wijzer van het voertuig is defect. We konden het voertuig aan de kant duwen, geen Touring weghulp hier en hij belde een vriend met een moto op, ging de paspoorten afhalen en bracht bidon een diesel mee. Na een uur en een half waren ze terug kregen we het voertuig aan de praat. Hij moest terug naar ambassade voor nog een paspoort en ik mocht terug met Edner maar onderweg eerst 2 gallons tanken (400 gourdes = 10 dollar) hoeveel liters 1 gallon is weet ik niet maar zal niet zo veel zijn. Nadien ben ik met Edner gaan eten langs de weg: rijst, kip, een banaan, wat groenten en een cola van een halve liter kost me voor 2 personen 350 gourdes, toch goedkoper dan in het andere restaurant van het hotel en je had er goed mee gegeten.

Juist gepast voor de training om 15u en wonder boven wonder we konden op tijd beginnen, terug een 35 spelers maar de training verliep heel goed en duurde uiteindelijk bijna 3u. Blijkbaar is dat hier geen probleem, veel inzet en een heel goede wedstrijdmentaliteit.

Nadien met de trainers nog een biertje gaan drinken in een plaatselijke bar en rond 21u op kamer.

Van slapen kwam niet veel in huis, juist achter hotel was een party bezig met echte jongerenmuziek en een zeer enthousiaste disjockey. Zonder beperking van decibels, hier hebben ze zo geen veiligheidsceel die dat verbied.. tot 3u.. bij ons hadden ze al om 22u de politie gebeld. Maar een beetje ontspanning mag zeker voor deze mensen hier en als ze zich zo eens goed amuseren en hun mindere momenten vergeten

Vandaag beginnen de eerste echte uitgaven . de directeur van de laatste school heeft het direct begrepen en ging met mijn naar een boekenwinkel waar hij een ganse hoop boeken kocht. Nadien met het geld dat nog over was ging hij naar een groot speelgoedmagazijn om een geschenkje te kopen voor de kleinste kinderen uit de kindergarden, dit wordt maandag tijdens het kerstfeest uitgedeeld .

Ik heb me ook 2 boekjes Frans , Haïtiaans creools gekocht , nu nog leren spreken. Hier en daar versta ik hun toch al een beetje
mwem comprend mais mwem pa ap pale

En terug vielen we zonder benzine... de persoon die deze morgen het geld gekregen heeft om te tanken is het waarschijnlijk vergeten... gelukkig reden we bergaf en kon ik me in het drukke verkeer gewoon laten bollen tot een paar honderd meter verder een benzinestation was.

Aangezien dit allemaal veel tijd in beslag neemt waren we juist op tijd om 15u om te trainen met de u15 , om 17u15 moesten we naar het nationaal stadion om een andere groep te trainen. Ik bedoel , ik geef training en de andere kijken en schrijven op.

Na de training om 20u was ik weer de taptap van dienst en zaten er deze keer 8 in de auto, k moet wel nog leren als ze merci zeggen dat dat wil zeggen dat ze eruit willen.

Aangezien ik nog niet gegeten had stopten we nog aan een wegrestaurant en kocht ik een meeneem menu. Blijkbaar is het normaal dat ik dan voor de anderen ook iets koop... maar met 25 dollar hadden er 5 gegeten en iets gedronken.

Terug aan onze wagen was er weer een verrassing , platte batterij. Een vriend met een wagen, startkabels ..meer is er niet nodig om dat binnen het uur op te lossen.

Rond 22u terug in hotel moe maar toch tevreden van de behaalde doelstellingen..

20 december 2013

Amaai , mijn blog al meer dan 4000 keer bekeken en meer dan 200 unieke bezoekers , goed he

Vandaag belooft het weer een druk dagje te worden. Ik moet de beloofde hulp gaan inlossen maar aangezien dit niet steeds mogelijk is met master card moet ik eerst geld afhalen. Bancontact automaten hebben ze wel maar functioneren is iets anders , dan maar naar de bank. Ik moet me eerst laten registreren nadat ik gefouilleerd ben. Daarna een aantal papiertjes ondertekenen terug naar een ander bureel en uiteindelijk kan ik maar 500dollar afhalen want per kaart is dat het maximum.

Dan eerst naar de school van Mac Arthur om daar het materiaal te regelen. Een laptop is daar in het informatica bureau welgekomen. Voor het overige materiaal gaan we morgen naar de boekenwinkel en betalen we de bestelling van de boeken.

Om 10u had ik afspraak een afspraak met pastor Ernst. Hij was heel blij met de Belgische vlag , bedankt hiervoor Lies en Bart. We hebben een beetje bijgepraat en er waren nog heel wat mensen waar ik een maand mee samenleefde actief in de school, leuk. We zijn de school gaan bezoeken , er zijn een aantal aanpassingen gedaan aan de constructie maar de basis constructie is nog steeds de zelfde . De pastor vertelde dat het nog altijd et hoogste en stevigste constructie is van de regio. Er zijn al veel directeurs komen kijken , zo zie je dat John hier toch samen met Rita hier toch de basis gelegd hebben van iets mooi.

Ze hebben een aantal klassen moeten verwijderen omdat ze niet over voldoende geld beschikken om de leerkrachten te betalen. Nu nog wachten ze op hun loon van de laatste 2 maanden. De leerlingen kunnen hun inschrijving niet betalen en zo is er geen geld . Ik heb de pastor ook voorgesteld om materiaal te kopen maar ze krijgen iets meer . Hij ging dit bespreken met de directeur en me laten weten wat ze met het aangeboden geld gaan doen ...

Nadien werd ik verwacht in de school van Patrick waar ik een laptop , een atals en 3 grote Franse leerboeken overhandigde aan de directrice. Het was juist kerstfeest en dus veel volk , k mocht daar het een en ander uitleggen, k hoop dat de kinderen het verstaan hebben.

Nadien moest ik met Aneas naar de radio en tv zender en moest ik zowaar een interview geven dat werd uitgezonden in het avondnieuws. Het ging wel uitsluitend over het Digicel team. Blijkbaar zal mijn bezoek hier toch niet onopgemerkt voorbijgaan.

Om 15u training in het Centre Sportief en daarna naar het nationaal stadion om met de directeur van de nationale jeugd de beloofde 500 dollar te besteden. Aangezien er juist een groot tornooi is waar AST aan deelneemt wou hij met deze steun het eten voorzien voor 12 ploegen. Zo kwam er ook budget vrij voor materiaal.

Om 21 terug thuis om naar het nieuws te kijken en daar mezelf terug te zien en mijn Frans te aanhoren ... t valt nog mee voor een Nederlandstalige , nu kennen ze me hier in gans Port au Prince zeggen ze want dit is een heel populaire zender...

Morgen verlaat ik het hotel en ga ik bij Gay Anderson intrekken , de persoon die ook in België bij Mr John logeerde, ze dachten dat ik schrik had om bij rudy in te trekken omdat ik nogal wat trappen moest doen. Maar gay wou dan ook dat ik bij hem kwam, iemand anders wast mijn kledij (ik koop dan wel waspoeder he) . Ze zijn allemaal best in de weer voor mij. Maar ik betaal hier en daar wel beetje , als de benzine op is .. hier koop ik iedere dag brood, drinken en toespijs voor ontbijt en avondmaal en 's morgens als ze komen en 's avonds voor ze vertrekken eten en drinken ze mee dus ze mogen ook niet klagen. 's Middags wordt mijn eten meestal betaald. K mag dus niet klagen ..

Iedere dag opnieuw een beetje verrassingen , ook vandaag

Vandaag om 9u stipt was Gay er om me te komen halen , de eerste keer dat hij op tijd was. Inpakken en weg uit het hotel een nieuw avontuur tegemoet.

Eerst gingen we naar de zusterschool om de laatste laptop af te geven en daarna gingen we het materiaal kopen voor de school. Weeral een eindje rijden , de bestelling ophalen maar mijn kredietkaart werd geweigerd. Naar de bank gebeld , daarna geweest en daar konden ze me niet helpen. Op internet even naar rekening gekeken , geld was geen probleem maar de kredietkaart is gelimiteerd tot 2500€ en blijkbaar heb ik dat bedrag bereikt. Dus zo snel mogelijk bank proberen te bereiken om dit euvel te lossen. Spijtig voor de zuster die er toch op gerekend had...

Daarna eerste kennismaking met huis van Gay . ik mag een grote kamer gebruiken en ik denk dat het de kamer van gay en edna is. Hij zegt dat hij zeer tevreden is dat ik bij hem wil komen. Het middageten (14u30) stond klaar en was lekker, kip in bonensaus met rijst .

Om 15u training van de u15 , waar ik morgen mee op tornooi ga en om 17u moest ik al in het nationaal stadion zijn voor de match van het Digicel team waar ik de taak van Aneas moet overnemen. Camera's ,tv veel volk op de tribune en goede ambiance . We vergaten te scoren en kregen een doelpunt binnen dus 1-0 verlies . slecht begin ...

Bij gay was het even aanpassen , geen elektriciteit maar met kaarsen en gaslichtje kan je ook plan trekken. De muggen zoeven je zo voorbij , maar een groot musquitonet kan wonderen doen. De douche werkt niet , hij wacht nog op een loodgieter maar een emmer water en een tas om over u te gieten en ge hebt ook een douche .. dus iets minder comfort maar ze doen echt hun best en ' t zal hier nog leuk worden... ah ja en ook geen internet ontvangst binnen dus moet ik momenten goed kiezen wanneer ik ontvangst heb

22 december 2013

Eerste nachtje bij gay moest ik om 4u wakker zijn om mijn kaart in België te regelen. Gelukkig had ik een vriendelijke dame aan de lijn die dit kon oplossen. Zo kan ik weer het geld uitgeven die ik beloofd heb.

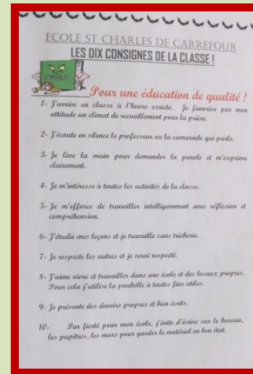
Om 7u moesten we al aan het sportcentrum zijn om uiteindelijk met zijn allen te vertrekken om 8u30 naar het tornooi. Ik had hun al gezegd dat er maar 18 spelers mee mochten maar ze hadden er toch 22 mee. Daar ter plaatse moesten ze binnen de 10minuten klaar zijn om hun eerste ws te spelen, typisch en ja er mochten er 4 weer naar huis. Hoe de ploeg opgesteld werd weet ik niet en de spelers als ze op het veld kwamen ook niet. En toch wonnen we de eerste ws met 2-0. 2x amedee. De 2de ws tegen het zwakste team mochten we aansluitend spelen en het begon goed maar toen begon onze keeper boisnotes zijn mindere kantjes te tonen met 2 serieuze flaters waarvan 1 in laatste minuut. De 3de ws tegen het sterkste team verloren we met 1-0 na een goede ws en toch mogen we verder volgende week. Maar 't was heel warm daar..

Daarna terug naar centre en mocht ik de geschenkjes uitdelen aan iedere trainer om aan een kindje te geven die geen geschenkje zou krijgen thuis, ze gingen dit discreet thuis afgeven.

Bij gay had men eten klaargemaakt (17u) en daarna gingen we naar de thuis van gay. Ik denk dat ik ver al zijn familie gezien heb, was best wel gezellig. maar 'k moet dringend mijn creools verder leren. Ik begin het beter te verstaan maar toch ...

Als je al die kinderen bezig ziet van 's morgens dan zie je toch veel verschillen. Een aantal onder hen kunnen een broodje kopen, een aantal delen met een ander, een aantal hebben niets. je ziet het soms op de gezichtjes van ik wil ook wel iets. Op het tornooi krijgen ze na het beëindigen spaghetti. De directeur van de jeugdopleiding Carlo had ik ook een beetje steun gegeven en omdat het materiaal van Amerika komt had hij gevraagd of hij hiermee het eten mocht betalen ...

bij Gay heb ik al een vriendje, zijn zoontje Paul volgt me overal, 't is een kapoentje van 4j..

Règlements	Montants
37,089.00	Total HT 37,089.00 G
	Total TVA
	Montant TTC 37,089.00 G

LA PLEIADÉ

me	Qty	Price	Ext Price
16" musical	1	\$5.00	\$5.00
1 11" doll set	1	\$8.00	\$8.00
1 MILITARY	1	\$7.00	\$7.00
3 AMAZ ROE	1	\$8.00	\$8.00
2 tree w mot.	1	\$0.00	\$0.00
air plane	1	\$6.76	\$6.76 T
bfo helicopt	1	\$6.00	\$6.00
4 friction trce	1	\$5.00	\$10.00
1 top truck	1	\$6.00	\$12.00
3 AMAZ ROE	1	\$8.00	\$18.00
OLO VERT F	1	\$7.00	\$7.00
XL			
0 bk plane	1	\$6.76	\$6.76 T
12 seplane	1	\$6.76	\$6.76 T
POLO VERT V	1	\$7.00	\$7.00
XL			
1961 sprayed pu	1	\$5.00	\$5.00
		Subtotal	\$117.28
		10 % Disc	- \$11.73
		Local Sales Tax	\$ 0.00
		REC'DPT TOTAL:	\$105.55
		Cash:	\$105.55
		Total Deposit Taken:	\$0.00
		Balance Outstanding:	\$0.00

23 december 2013

Om 5u15 op om om 6u naar de mis te gaan. Gay is katholiek en gaat naar de kerk van de paters van Juvenel. Hij moet voorgaan in de kerk. In de kerk moet ik een beetje zorg dragen voor de kleine Paul die het moeilijk heeft om stil te zitten maar toch graag op mijn schoot zit. Er is wel meer sfeer in de kerk dan bij ons maar toch minder beleving dan in die evangelische kerk van pastor Ernst.

Bij de terugweg waren we nog in de school toen we stilvielen, ja , geen benzine.... . Geen probleem , ik wordt gedropt met edna en paul bij de zangers ,die daar blijkbaar een drankje en een koek krijgen (en ik dus ook) terwijl gay benzine ging halen. Rond 10u30 thuis en vrij tot 12u .

Daarna met Aneas naar Gressier voor een foto van de voedselbedeling van de u15 en dan naar de equipe van digicel (om 13u verzamelen in gebouwen) , we moesten om 15u beginnen volgens eerste berichten , uiteindelijk om 17u begonnen. De andere ploeg was een populaire muziekgroep en we begonnen goed aan ws , vlug 2-0 maar uiteindelijk verloren we met 3-4 en ik denk een beetje dat de verdedigers dit zo gewild hebben...

Na de wedstrijd direct me gaan omkleden om naar een “dansfeest” te gaan op uitnodiging van Marie, Carline en jayton . Daar moesten we om 19u vertekken maar we waren er maar om 20u30 , ze hadden schrik dat er geen parkeerplaats meer was en dat er binnen ook geen plaats meer was. Het populairste orkest stond klaar om te beginnen toen we er waren en we hadden nog plaats maar 15’ later was het volzet. Het was nogal ritmische maar mooie muziek en als de Haïtianen naar een dansfeest gaan is dat wel om te dansen. Ieder liedje dat begon stond de dansvloer vol. Veel ambiance ..

Uiteindelijk om 01u00 naar huis, doodop

24 december 2013

Terug om 6u op . Ik wou terug mijn boterhammetje eten maar Edna had me iets klaargemaakt: een ontbijt met 3 bananen , ajuinsaus gedrenkt in een visoliesausje. Nog nooit gegeten, twas niet slecht maar k zou het mij toch niet maken .

Daarna vertrek naar de school bajoulette waar het kerstfeest was en ik de boeken en speelgoed moest overhandigen. Was wel leuk met al die kindjes die rond mij kwamen en me vroegen of ze een geschenkje kregen..

Jayton stond al klaar om me te begeleiden naar de hoofdzetel van het rode kruis. Hij zou graag hebben dat ik in belgie een programma voorstel om het Haitiaanse Rode Kruis te helpen zoals ondersteuning van de vorming... Ze gingen hun hulpvraag uitwerken en we zullen zien wat ik kan doen

Vervolgens terug naar de winkel om het materiaal van vrijdag te gaan betalen en ophalen voor de school van Gay. Weeral ,geduld is hier een schone deugd . Alles wordt hier nagekeken , dubbel gecheckt maar uiteindelijk hadden we onze 12 ventilatoren, stopcontacten en kabel voor 600 dollar

Ondertussen was het 14u en moesten we naar digicel voor de ws. De andere ploeg had al laten weten dat ze schrik hadden en niet kwamen maar coach Aneas had een ander team opgetrommeld en zo konden we toch spelen. K had tactiek wat veranderd na slechte ws gisteren en wonder boven wonder , we speelden een goed ws en wonnen met 3-1 . iedereen was dolblij

Dan nog finale andere ws bekijken en de beker uitreiking, de spelers wilden dat ik bleef voor een foto met de beker dus ja..

Rond 21u terug bij Gay en mocht ik een soort pap eten , gebaseerd op aardappelen , bloem en suiker, dat was wel heel lekker

K probeerde dan nog wat op pc maar k viel in slaap...

25 december 2013

Deze nacht veel vuurwerk op de straat en rumoer tot 3u . En toch was ik wakker om 7u , me klaarmaken voor een rustig dagje

Eerst brengen we het materiaal van de school van gay waar de zuster echt tevreden en verrast was dat alles in orde was

Om 13u naar het strand met de trainers, een mooie plaats waar je 4 dollar moet betalen om binnen te mogen. Rond 19u was ik uitgenodigd bij Jayton en Carline voor kerstavond maar dat werd uiteindelijk 22u en was ik terug om 01u

Ook hier zijn er vele discussies en is kerstmis vooral het gevoel van feesten en gezellig samenzijn ,

Zalig kerstfeest

Kerstmis

La fête de père Noël

Jesus is geboren..

Arm of rijk, overheersend gevoel van gezellig samenzijn

Vrede , vriendschap,....

Maar soms ook 't gevoel van onmacht

Een geschenkje willen geven maar 't gaat niet

Eenzaamheid , contrast van gezellig samenzijn, iets dat niemand ziet

Ik wens voor al die mensen , al was het maar voor 1 dag

Dat wat hen geluk brengt en misschien een lach..

25 december 2013

beetje later dan gewoonlijk maar gn electriciteit en internet dus..

Kerstdag ,

Rustig ontwaken, ontbijt met chocomelk ,bijpraten met de ganse familie en de kindjes ..

Een rustige ,aangename voormiddag waar ik ook de robot van paul probeer te maken.

De grootvader, patron van de familie en eigenaar van het domein moet maar spreken en 't gebeurt, edna is met het eten bezig en wordt daarbij geholpen door haar nicht mecredi terxijl lovely het huis opruimt en de afwas verzekert. De moeder van lovely is de was aan het doen en de grootmoeder kijkt of ze toch nog koekjes kan verkopen. De papa van mika komt langs, (broer van edna) ,ook de papa van Christina, (schoonbroer edna) maar de papa van gael, mecredi en haar broer is nog niet geweest , dan heb je nog christel en paul en weet je dat er een ganse familie in dit huisje woont..

Rond 13u na een bordje rijst en kip gingen we met een aantal trainers naar leogane , kokosnoot gaan drinken en eten. Het was ten huize van een trainer . Een mooi stukje natuur. Onderweg hadden ze honger en vroeg aneas of ik wou betalen en voor 12 dollar hadden ze met 5 gegeten en gedronken de rest van de 25 dollar werd besteed aan de kokosnoten en drankje aldaar. Het is gewoon heel lekker die kokosnoot zo uit te drinken en daarna de vrucht te eten. Bananen , mango, alles hangt daar aan de bomen...

Wanneer je langs de weg iets dieper kijkt dan zie nog vrij veel tentenkampen . In het binnenland in de rivier staan vele mensen hun te wassen of de was te doen. Mensen die hun moto wassen , ja kerstdag is niet voor iedereen een rustdag . Er is hier nog heel veel werk te doen...

Op de terugweg zei Aneas dat we nog iemand gingen bezoeken en we stopten bij Marie, ik noemde haar 3 jaar geleden ma reine , ze bedeelde de medicatie in het hospitaal. Ze was ondertussen getrouwd en heeft juist haar 2de kindje gekocht . Een gezellig weerzien en ik hoop nu ook haar vraag om iets te doen voor haar opvangtehuis voor weeskinderen positief te kunnen beantwoorden. Ik werd direct uitgenodigd op het eindejaarsfeest met deze kinderen op 31 december

Rond 19u terug ten huize van Gay waar we geen elektriciteit hadden en met kaarslicht de avond verder praten. Dinner wil vooral zijn engels bijschaven en Gay had nog beetje batterij over en liet een beetje muziek spelen en ze begonnen beetje te dansen , best gezellig. Om 21u was iedereen moe (hadden de nacht niet veel geslapen) en was er nog een elektriciteit zodat het vlug stil was, ik moest mijn training nog voorbereiden want om 7u is het training ..

26 december 2013

De dag begint om 6u , een Haitiaanse douche , lekker fris maar daarna mocht ik njam eten met eieren. Njam is een een soort aardwortel . De eieren waren wel heel lekker.

Om 7u op terrein , maar er was een andere ploeg aan het trainen , dus even wachten en dan toch op een stukje beginnen. Training tot 10u

Daarna moesten we nog materiaal gaan kopen voor de school van Mc Arthur, de directeur had een beetje bureelmateriaal gevraagd en kopie ,scan en printer . Alles bij elkaar hadden we voor 600dollar materiaal. Aangezien het geen school was kwam hij er zelf om aan de winkel en moet ik de 7de januari nog eens langs die school passeren want hij wil dit nog meedelen aan de leerlingen en de staf en zo de Belgen bedanken die dit nieuwjaarsgeschenk mogelijk maakten

Ondertussen tikt de klok goed verder en moesten we in Juvenel zijn om om 15u de ws van de u20 te coachen . diezelfde groep had ik deze morgen in de warmte een training van 2u30 gegeven... Op een met stenen bezaaid terrein speelden we toch nog goed en waren we veruit de betere ploeg maar verloren we door een paar beslissingen van de scheids (die de coach is van de ploeg) haar uitleg was dat ze geen ruzie wou met de andere ploeg .. Na de wedstrijd kroop de ganse ploeg van de tegenstander in een tap tap en 5 minuten na het eindsignaal was iedereen al weg . Ik heb hier nog geen enkel team weten douchen of zich wassen na een training of wedstrijd.

Rond 18u thuis en edna had mais met een beetje vlees klaargemaakt voor ons , een 5 tal trainers en zo konden we in het duister nog planning opmaken voor volgende dagen..

Rond 19u gingen Gay, Paul en Edna samen met mij naar supermarkt: mijn brood en fruitsap was op (iedereen eet en drinkt hiervan) en het was ook de verjaardag van Mika die 11jaar wordt. Gay zou graag een taart hebben en ik heb dan een taart en zak chips gekocht voor 11 dollar . Terug thuis wou Gay de generator aanzetten en moest nog een verlengsnoer klaargemaakt worden . De motor sloeg direct aan maar na 5' viel hij stil. Gay dacht terug aan een elektrisch probleem maar ik checkte voor de zekerheid de benzine en die was inderdaad leeg. Dus eerst een bidon benzine gaan halen en rond 20u kon de taart aangesneden worden. Mika was in de zevende hemel ..

Gay en zijn familie zijn zeker niet de minst bedeelde familie maar als je ziet hoe ze leven en met welke kleine dingen ze allemaal tevreden zijn...

27 december 2014

Vandaag de laatste training aan de u15 . En ik kon een paar geschenkjes afgeven die meegegeven werden door de Belgische opvangouders. Colin en Marvens waren tevreden met hun Belgische trui die Willy en Betty schonken en Julien zijn oogjes schitterden als hij zijn centjes ontving van Hilde maar ik vond de reactie van de stoere ,koele Donald bij het ontvangen van de brief met foto's en een kleine tekst Van Lies en Bart zo ontroerend dat ik er zelf tranen in mijn ogen kreeg. Ik moest jullie alle heel erg bedanken.

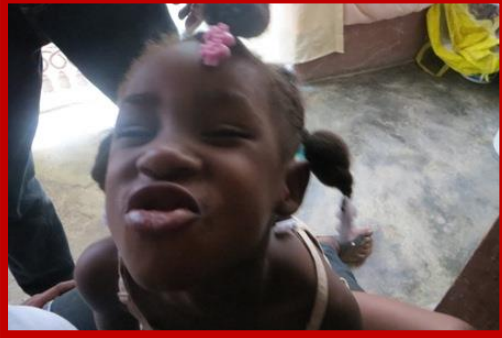
Om 12u was ik thuis bij gay en begonnen we nog eens de zoektocht naar Pascal en esther de ouders van Yousmerly , Na een paar telefoontjes kreeg ik plots contact met de grootmoeder en al vlug had ik Pascal aan de lijn. Ze woonden niet zo ver en na een 30tal minuutjes stonden ze aan het huis bij Gay . Esther was een zwangere patiënte die een tumor had aan de borst en die ik tijdens mijn eerste missie in 2010 een ganse maand verzorgd heb. We hadden voortdurend schrik dat we haar en de baby gingen verliezen , zo erg was ze er aan toe. Maar een paar uur voor mijn vertrek werd yousmerly geboren. Ik heb het kindje toen nog even kunnen en beloofd dat ze altijd iets speciaal zou zijn voor mij. Esther had toen al een borstamputatie gehad en verbleef 3 maand in het hospitaal. Spijtig genoeg verloren we het contact in 2011 en kon ik niets doen. Nu is Yousmerly bijna 4 jaar (maart 2014) en een flinke meid. Dit was ook een ontroerend weerzien voor mij.

Yousmerly is nog onderzocht door Dr.Lagasse tijdens haar bezoek aan Haiti toe ze vrij ziek was. Pascal en Esther waren ook onder de indruk bij het vernemen van haar overlijden.

Om 17u was ik samen met de trainers van AST uitgenodigd om te gaan eten met Dominiek en zijn ouders . We trokken naar de rijkere buurt in Pieton Ville waar ik scampies met frietjes kon nuttigen. Een hele leuke afsluiter.

Morgen vertrek ik naar Caen en Les Cayes om de ouders van Amedee te ontmoeten. We zijn 2 dagen weg en ik zal dus waarschijnlijk een dagje verlag overslaan.

Nog een prettig weekend

Om 7u30 zouden we vertrekken naar Aquin, de thuishaven van Amedee. Het was maitre Bonel (rechter van het district Aquin) zelf die ons kwam ophalen. Aneas, Demon (trainer) en ik gingen mee. Ik had een beetje 't gevoel van op vakantie te gaan. De weg naar Aquin was de nationale autoweg, die op sommige plaatsen volledig vernieuwd was maar op andere plaatsen nog niet hersteld was na de aardbeving. Je kunt de weg een beetje vergelijken met de n42 bij ons, een bochtig parcours.

Het was wel een mooie tocht doorheen de bergen waarbij ik veel uitleg kreeg over de streek en rond 12u30 kwamen we aan ten huize van Amedee. Het huis was heel rustig gelegen en lag ongeveer 1 km de bossen in en was enkel te bereiken via een slecht berijdbare landweg. Ze waren met een man of 10 in het huis aan het werk en we mochten direct de trap op naar het dak. Amedee had van alles over mij verteld, onder andere dat ik veel koffie dronk, en ik zat nog niet neer of er stond een thermos koffie klaar (zeldzaam hier in Haiti). Amedee was heel tevreden me te zien en ik kon hem de trui van Willy en Betty geven, een mooie tricolore trui van de Belgische nationale ploeg.

We bleven maar even en gingen op uitstap naar Aquin, onderweg eerst een beetje eten en daarna een rondrit doorheen Aquin om uiteindelijk na een paar uur aan te komen aan het strand van les Caeyes. De straten hier lagen er overal netjes bij en waren niet beschadigd. We bezochten zelfs een katholieke kerk. We besloten de tocht met een strandwandeling en een drankje aan de zeedijk waar ze als bier enkel .. Heineken hadden.

Bij de terugtocht naar het huis van Amedee reed Maitre Bonel zeer snel. Ik begon me af te vragen als er een ongeval gebeurd met gekwetsten wie ons zou komen helpen. Ik werd al vlug gerustgesteld, de hulp zou van het rode kruis komen die opgeroepen werd door de politie die eerst ter plaatse komt. Als er binnen de 2 a 3 u hulp is mag je tevreden zijn. Ben je erg gekwetst dan moeten ze je naar port au prince voeren naar een hospitaal van Artsen zonder grenzen (nog een paar uur rijden)

De gezondheidszorg is hier heel duur. Een "huisarts" kost al gauw 100€ en voor een ziekenhuisbezoek zonder opname met een aantal onderzoeken betaal je al vlug een 250€. Een ziekenhuisopname is praktisch niet te betalen voor de gewone mensen. Daarbij komt dan nog dat de apothekers hier geen vaste prijzen hebben voor hun producten en heel vaak woekerprijzen vragen. Als je ernstig ziek wordt dan heb je pech...

Bij Amedee waren de stielmannen weg en kon ik het huis betreden. Ik kreeg mijn kamer toegewezen, mooi maar de douche werkte nog niet en in het wc moest ik eerst water ingieten maar het spoelde goed door. Amedee had blijkbaar ook verteld dat ik graag een biertje dronk en zodus stond er een bakje prestige klaar. Eerst eten en daarna afsluiten met een gezellige babbel om rond 23u in ons bed te belanden.

's Nachts heeft een paar uur heel hard geregend maar Aneas en Demon hadden niets gehoord. We mochten daar na het ontbijt (njam, banaan en cambril) rustig vertoeven tot aan de middag. 's Middags een visje eten en een fotoshoot met de familie en terug "huiswaarts".

Om 15u was er een reünie gepland met de ouders van de spelers om het jaaroverzicht en het toekomstbeleid van de club AST toe te lichten. Een uurtje te laat ondanks een snelle rit. Blijkbaar had ik daar een centrale rol en mocht ik me daar direct voorstellen. Aneas nam dan over en heeft me dikwijls vernoemd in zijn toekomstplannen maar het was creools en dus verstond ik er niet zo veel van. Ik moet dit dringend leren. Kort samengevat werd gezegd dat ik al heel veel voor de club gedaan heb maar een aanspreekpunt bent voor hun internationale contacten die nu soms heel moeilijk verlopen.

Rond 19u "thuis". Blijkbaar hadden ze me daar al gemist... Gay vroeg of ik nog mee wilde gaan naar een klein verjaardagsfeestje van vrienden, ik was wel al beetje moe maar er was geen elektriciteit, dus waarom niet. Hij moest zorgen met zijn mobiele generator dat er elektriciteit was op het feestje. Eerst afkoppelen van het gewone net en daarna hadden we elektriciteit. Er werd veel gelachen, een pintje gedronken en een beetje gegeten. Ik zorgde beetje voor de kleine Paul die de ganse avond liggen slapen heeft op mijn schoot... een gezellige sfeertje maar opnieuw veel creools...

...

Om 23u kon ik de 2 daagse afsluiten met een goed gevoel

31 december 2014

Vandaag een rustige planning . Omdat er pas laat elektriciteit was ben ik om 3u30 begonnen met verslagje van weekend om terug een beetje te slapen om 5u30 maar het geitje dat naast mijn kamer stond dacht er anders over en bleef maar gaaay roepen. Omdat het beestje bleef roepen ben ik eens gaan kijken en vroeg ik of het al war gedronken of gegeten had. Volgens Gay drinken geiten niet dus... na het toedienen van een beetje bladeren en water vond het geitje zijn rust terug , een beetje het laatste avondmaal want morgen wordt het magere beestje klaargemaakt voor het nieuwjaarsfeest

In de voormiddag konden we rustig de organisatie van de voetbalschool bekijken en ondertussen keek ik ook eens naar bankgegevens . Daar zag ik dat mijn creditkaart weer gereduceerd was tot 2500€ zodat ik weer problemen zou hebben in winkel, gelukkig was de bank open en kon men me daar direct helpen. 2u wachten vooraleer geld af te halen om het materiaal te kopen voor een schooltje van 150 kinderen die in wel echt moeilijke omstandigheden les krijgen. Het is het schooltje waar nana werkt , de vrouw van Gay. 400kg cement voor 57 us dollar , 10 planken 10 balken en 3 multiplex planken , 3 unalit planken voor 360 dollar . Ik denk dat het bij ons nog goedkoper is . Morgen beginnen ze met de werken zodat dat beetje toch klaar is tegen 7 januari 2014 , de dag dat de school herbegint. Ik mocht de belgen bedanken die dit mee helpen ondersteunen

Daarna kwam de vader van yousmerly met het goede nieuws dat hij een rekening kon openen voor haar zodat ik de mogelijkheid heb haar schoolgeld vanuit belgie te betalen. Een leerling hier moet per maand 1500 gourden (37.5 dollar) betalen per maand (9 maand per jaar) om naar school te kunnen. Kan je het niet betalen dat moet je hopen dat je op school kan blijven maar dan worden de leerkrachten niet op tijd betaald enz.. Bij de geboorte van yousmerly (18 maart 2010) had ik beloofd om een beetje te zorgen voor haar en uiteindelijk zal het me lukken . Dit is dan wel een prive initiatief .

Als je dan ziet in welke omstandigheden deze mensen leven . ik denk dat het stalletje van het kindje Jezus beter en ruimer was dan deze waar deze mensen in leven. Ik denk niet dat hier een os en een ezel binnen kunnen en toch leven ze en slapen ze erin. Maar zo leven hier veel mensen ...

Werk is hier een groot probleem ,er is in gans het land praktisch niets van industrie. Bijna alle producten worden geïmporteerd . In Port au Prince zijn een paar multinationals zoals digicel, natcom . Er is het plaatselijke bier prestige dat de gouden medaille kreeg in 2012 als wereldbier en nog een paar dingen . De grootste werkgevers zijn de scholen en de winkels die voornamelijk beide privé initiatieven zijn.

Er zijn hier veel kinderen en vele vrouwen in verwachting. De pil is niet te betalen en voorbehoedsmiddelen zij wel te krijgen in de winkel maar het kost allemaal geld. Daarbij komt nog dat er geen elektriciteit is en de mensen dus meer tijd hebben voor elkaar Laat bij ons ook de elektriciteit eens een paar dagen uitvallen...

Ne gelukkige nieuwjaar

Steeds opnieuw zeggen we deze woorden

Soms welgemeend maar veelal zomaar

Ook hier is het Nieuwjaar, in deze ander oorden

Mijn wens voor iedereen die dit zal lezen

Waardeer de kleine dingen, elke dag

Draag zorg voor elkaar, al is het iedere dag maar even

Denk positief en geef hoop , het mag

En mocht het eens niet lukken, er is altijd die volgende dag ..

Ook in 2014

gelukkig nieuwjaar !

31 december bericht 2

aatste berichtje dit jaar

De laatste dag van 2013 , ik mag een 6 tal uurtjes langer in 2013 vertoeven dan jullie.

Een rustige voormiddag zonder veel om handen. Een beetje bijpraten met Nana . Ze werkt in het schooltje die gisteren wat hulp kreeg . Ze verdient ongeveer 70 a 80us dollar per maand maar ze is nu 2 maand niet betaald. Men zal betalen maar soms kan het 3 maand duren. Gay werkt in een grotere school en heeft meer verantwoordelijkheden , hij verdient 200 us dollar /maand en daar betaalt men wel iedere maand stipt. Ze leven hier met een mix van 4 families tesamen en zij zijn eigenlijk de enige die iets verdienen en staan dus in voor het eten. Af en toe krijgen ze iets van de andere leden en op een dag als deze brengt iedereen iets mee. Juist in de maand december wordt er practisch iedere dag iets van vlees gegeten , de overige dagen is het vooral rijst , bananen, njam , en af en toe vis. Het eten langs de straat is vrij goedkoop in vgl bij ons maar in een beter hotel of restaurant die nog niet kan tippen aan een gewoon restaurant bij ons zijn de prijzen ongeveer zoals bij ons. Ook de materialen die je hier koopt zijn ongeveer even duur als bij ons. Na de aardbeving is het leven hier een gans stuk duurder geworden zegt men.

De kinderen blijven hier rustig binnen het domein, lopen niet op straat maar spelen ook niet echt gezelschapspelletjes. De man wordt hier wel gediend , gay is de grootste verdiener en dus een beetje de koning. Heeft hij iets nodig moet hij maar roepen , hij vertrekt en komt terug wanneer hij wil. De 2 grotere meisjes zorgen ervoor dat het huis netjes blijft en helpen bij het eten. Nana maakt meestal het eten en de grootmoeders hebben een kleine commerce aan de voordeur. De grootvader woont boven en heeft ook niets tekort, hij is ook een fan van de rum barban court die hier goed gedronken wordt.

Er is hier geen leidingwater en als ze zien dat ik me wil wassen zorgen ze ervoor dat ik water in de douche heb. Ze gieten boven in een bidon wat water en dan hoef ik maar aan het kraantje te draaien..

Ik stel me dan ook vragen of ze dan niet te veel moeten opofferen om mij in huis te hebben maar ze verzekeren me dat ze niets liever willen en het lijkt echt oprecht. Iedereen is blijkbaar heel tevreden met mijn aanwezigheid.

Deze voormiddag kwam Jullie op bezoek .met haar ben ik in 2010 samen met haar broer haar ouders in les caeyes gaan bezoeken. Ik ben samen met Julie , Nana en gay naar de supermarkt getrokken en ze mochten zich kopen wat ze nodig hadden om er een fijn feest van te maken. Ik heb net geen 70 dollar uitgegeven voor vooral voor ons elementaire produkten en voedingswaren. Geen chips , wijn of iets dergelijks. Ze waren heel tevreden en ik ook dat ik toch iets kon terugdoen voor hun gastvrijheid.

Op het “feestje “ bij Marie Stinzie werd ik toch even stil en had ik tranen in mijn ogen. Een ganse groep gehandicapten vierden er hun eindejaar en er werd gedanst zelfs op 1 been. Toen weden geschenkjes gegeven eerst een tas voor de jongste gehandicapten en dan eigenlijk een voedselpakket voor iedereen. Een zak met rijst , spaghetti en een fles olie .. Er werd ook een drankje aangeboden en toen zag je al dat deze mensen wel bij de armste mensen behoorden. Er werd bijna gevochten voor de voedselpakketen. Je moest je pakket ontvangen en direct naar huis gaan anders gingen ze 2 of 3 keer . Er waren een aantal die dit toch deden maar kan je het hun kwalijk nemen.. ik heb nog een aantal centjes over die gestort werden na de begrafenis van mijn moeder en hier ga ik toch nog wat materiaal kopen om toch al met iets te starten. Hier vraagt Marie om een gans project voor op te zetten. We zullen zien wat haalbaar is...

Om 18u30 kreeg Aneas telefoon en hij was duidelijk overstuur. Hij vertrok direct en iets later kreeg ik te horen dat zijn neefje in het water gevallen was en naar het ziekenhuis moest. Thuis bij Gay kregen we het nieuws dat het kindje blijkbaar deze namiddag al in het water gevallen was , niemand had het gezien en helaas is het verdronken....

Bij gay waren de meisjes druk in de weer om een aantal gordijnen in de deuren te hangen, gezien mijn lengte leek het opportuun om een handje toe te steken . Grand mere was het geitje aan het bereiden om straks op te eten ... t zal morgenvroeg stil zijn naast mijn kamer.

1 januari 2014

Gelukkig nieuwjaar

Door het plotse overlijden van het kindje dat amper 1j en 6 maanden oud was is het “feestje” uiteraard niet doorgedaan. Het kindje is gewoon op het kleine koertje in de waterput gevallen terwijl de persoon een kuipje water naar binnen bracht. Bij zijn terugkomst heeft hij direct de put terug dichtgedaan zonder nota van te hebben dat het kindje er in lag. De put is een 7 tal meter diep.. na een 15 tal minuten begon men het kindje te missen en uiteindelijk vond men het in de reeds gesloten put drijvend in het water, alle hulp kwam te laat...

De elektriciteitsmaatschappij zorgde er ook voor dat het donker bleef in de benedenstad terwijl in het rijkere gedeelte het licht vol overvloed te zien was. Pas om 5u deze morgen was er elektriciteit. Gay had ook zijn generator uitgeleend voor zijn feestje zondag bij zijn vrienden maar die hadden vergeten deze terug te brengen. Er was ook geen ontvangst voor internet zodat er ook op dat vlak geen mogelijkheden waren.

Mijn nieuwjaarsnachtje zag er dus ook anders uit (de eucharistieviering was blijkbaar ook pas gepland om 6u 's ochtends). Ik had een beetje hoofdpijn en ben dan rond 22u30 gaan slapen. Om 5u30 werd ik al geroepen om de onafhankelijkheidssoep te eten. De soep is een pompoensoep met spaghetti, bananen, aardappelen, stukken cambriil (het beestje van gisteren) en nog wat ingrediënten. En dat op mijn nuchtere maag, dat kan tellen..

In de voormiddag werd ik meegetroond naar de thuis van Gay waar er ook wel een aangename sfeer was. Gay en Nana aten nogmaals de soep maar ik heb gepast..

In de namiddag ben ik bij de familie van Aneas gegaan waar ik kennismaakte met het verdriet van deze mensen

We moesten nog een aantal bezoeken brengen om uiteindelijk bij de president Jayton te belanden waar we het programma van deze week konden bespreken ,

rond 21u30 thuis , iedereen was slapen . het was een lange dag geweest en er was toch geen electriciteit...

2 januari 2014

Deze nacht heb ik niet veel geslapen. Ik had cyclon gedronken , een energiedrankje met red bull allures en daardoor kon ik slaap niet vatten .. De 2dag van het nieuwe jaar is het hier ook feestdag en vandaag was het dan ook nog rustig. Er was normaal gepland dat we naar een strandplaats gingen gaan maar dat ging niet door.

Gay stond erop dat ik deze middag hier zou eten en de fles schuimwijn die ik kocht voor hun 2de huwelijksverjaardag werd nu gekraakt en netjes verdeeld over een 10tal personen.

Na de maaltijd was ik beetje moe en heb ik een uurtje geslapen. Aneas was daar plots rond 4u en ik moest mee bij Marie om ... te gaan eten . Marie wou daar alle foto's zien van België en was dus tijdje bezig.

Rond 20u terug bij gay en konden we nog beetje planning overlopen. Morgen ga ik na de begrafenis bij de belgen Sarah en Jonathan en kan ik beetje Nederlands spreken.

Ik weet niet of ik mijn pc zal meedoen (want ik blijf ginder overnachten) om iets te schrijven .

T mooiste moment vandaag voor mij was toch de email met de foto van Roosje en het buikje van dorien ,mijn kleinkindjes dus

3 januari 2014

Vandaag begon de dag vroeg. Ik moest om 6u30 klaar zijn om naar de begrafenis te gaan van het kindje. Ook hier bleek het uur niet zo belangrijk en werd ik pas opgehaald om 7u15, nog ruimschoots op tijd.

De dienst, adventisten, was een begrafenis voor 2 personen, een man van het jaar 1971 en het kindje. Het verdriet was enorm groot bij de grootmoeder, die uiteindelijk de kerk moest verlaten. Een andere vrouw kreeg een aanval van histerie en werd de kerk uitgesleept. Enorme emotionele toestanden..... Het geheel werd ingeleid met trompetmuziek en de liedjes werden uit volle borst meegezongen. De priester deed zijn best om met zalvende woorden dit overlijden te laten accepteren maar dit blijft hoe dan ook een heel moeilijke taak ... Ook voor mij ..

Na deze dienst kon ik uiteindelijk Sarah en Jonathan gaan bezoeken. Het koppeltje van Ressegem dat na hun huwelijk vorig jaar vertrok naar Haïti om gedurende 2 jaar, tot einde 2014, als vrijwilligers te werken in een schoolje.

Jonathan geeft les elektriciteit en probeert de theorie aan de praktijk te koppelen. Bij zijn aankomst vorig jaar in Haïti moest hij eerst de gewoontes en gebruiken van Haiti aanleren om dan een professioneel lokaal uit te bouwen waar echte vakmannen gevormd worden.

Ook Sarah geeft les in de school. Haar doelstelling is de leerlingen te vormen in de informatica. De uitbouw van een volledig informaticalokaal waar sommige scholen in België nog een voorbeeld kunnen aan nemen is een echte meerwaarde.

Zowel Sarah als Jonathan leggen het accent op de theorie direct gekoppeld aan de praktijk. Hun studenten, die in het eerste jaar afgestudeerd zijn, passeren vlot het nationaal examen en zijn een meerwaarde op de arbeidsmarkt. Terwijl ze me dit vertellen stralen ze allebei een terechte trots uit.

Ik ben nu te gast bij hen tot morgenvroeg en ben heel gastvrij ontvangen. Ik kan mijn verslag vanuit het informatica lokaal versturen. Later zal ik nog enige fotootjes toevoegen.

Ze wonen in een naar Haïtiaanse normen mooi en groot huis die ze gebruiken van de organisatie. Ze krijgen een kleine onkostenvergoeding om te voorzien in hun eigen noden maar zijn tevreden met wat ze hebben. Ze hebben een kip, haan en kuikentje in hun tuintje en in het huis een aantal huisgenootjes, muizen. Er zijn er 2 gesneuveld onder mijn sandaal en vanavond zetten we nog een valletje, hopelijk met succes. Ook vele groetjes van Sarah en Jonathan

4 januari 2014

We konden na het bezoek aan de school nog gezellig napraten over hoe de dingen hier lopen terwijl we de lekkere bananentaart die Jonathan had gemaakt konden opsmullen . Voor het slapengaan hebben we dan nog 2 muizenvalletjes gezet met stukjes bananentaart. Spijtig genoeg geen vangst wel wat bloed rond het valletje dat is afgegaan dus misschien toch ...

Janton kwam me rond 8u30 halen waar we naar de oefenterreinen trokken en ik nog een beetje observatie mocht doen van een aantal spelers.

Ik kreeg daar ook bezoekje van Pastor Ernst en de directeur van de school. Ze hebben problemen om de huur van de grond te betalen en ze komen vragen of ik de aangeboden centjes daar wil investeren. Zo hebben ze dit jaar iets meer ademruimte en kunnen ze in de loop van het jaar de kinderen die niet betalen ook toelaten.

De moeder van Carlos kwam me vragen of hij in aanmerking kwam voor een stage waarop ik spijtig genoeg een negatief antwoord moest op geven maar dat respecteren ze wel. Ook de moeder van Julien kwam bij mij maar met een gans andere vraag die ik dan wel eens met mijn zuster moet bespreken. Men heeft een paar keer gevraagd aan Julien of hij niet graag in België zou blijven en blijkbaar hebben ze dit in het gezinnetje toch wel al goed besproken....

Marie Stinzie , die de gehandicapten vertegenwoordigt heeft samen met de directeur ook haar keuze gemaakt wat ze met de centjes gaat doen en dit is hoofdzakelijk ondersteunend materiaal om in de opvang ook 's avonds te kunnen verzekeren.

We waren terug in de late namiddag en dan moest ik mijn belofte nog nakomen ten huize van Gay , namelijk Belgische pannenkoeken maken. Een ervaring hier , t' recept heeft Dorien me doorgestuurd, de ingrediënten zijn ter beschikking maar een weegschaal heb ik niet en een het bakken moet op een klein gasvuurtje. Wonder boven wonder is het gelukt . Ze vonden ze heel lekker en morgen moet ik nog een litertje bakken voor het feest dat ze voor mij voorbereiden..

Nog 4 keer slapen

5 januari 2014

Deze morgen terug naar de mis , om 7u waren we er omdat we toen al vast zaten in het verkeer was het een beetje laat maar we waren nog op tijd. De kerk zat stampens vol , ik vermoed zo een 1000 personen. De beleving was groot en het zangkoor fantastisch. Ondanks dit alles is de kleine Paul toch op mijn schoot in slaap gevallen...

Deze voormiddag nog een aantal testen afnemen bij een aantal spelers om ze alsnog te presenteren bij een club in België. De hoop van zoveel Haititanse voetballertjes...

Rond 12.30 thuis en Nana was opnieuw bezig met de verdeling van de maaltijden . Vandaag moest ze er 10 hebben maar ik dacht dat er meer waren en als we telden kwamen we terug aan 15...

Eerst mijn portie rijst verorberen en daarna naar het afscheidsfeest die ze georganiseerd hadden maar tussenin moest ik nog de 2de portie pannenkoeken bakken die ze dan gingen presenteren aan de ouders op het feestje .

Juist op tijd klaar om op 15u naar feestje te gaan. De meeste ouders van de u15 die naar België geweest zijn waren aanwezig . Van de u15 ontbrak alleen Anthony , die de voetbalschool heeft verlaten en Patrick de coach. Emerson was juist terug van de vs en Patrick zou ook terug zijn maar hij had problemen met zijn ...vliegticket , de terugvlucht was geannuleerd ..(dit verhaal kwam me nu eens heel bekend voor)

De namiddag werd ingezet met een dankgebed en daarna het zingen van de nationale hymne (hier ken iedereen blijkbaar de tekst). Er werden geschenkjes gegeven , foto's genomen, gespecht en uiteindelijk ook een paar heel kleine danspasjes geplaatst. Ik had mijn pc mee en had de foto's van hun verblijf in België geprojecteerd dewelke druk bekeken werden .De drankjes , koekjes en vooral de Belgische pannenkoeken werden goed gesmaakt. Om 18u moest het zaaltje beschikbaar zijn voor een andere groep en moest iedereen dus naar huis.

De groep trainers echter bleef nog beetje en trokken mee naar het huis van Gay waar Jayton nog trakteerde met een paar flessen schuimwijn.

Het was gezellig en als iedereen weg was nog een beetje napraten met Gay en Nana want het was mijn laatste avond bij hen en de familie.

Morgen trek ik nog voor 2 nachtjes naar het hotel.

6 januari 2014

Vandaag stilletjes ontwaken . Een laatste onbijt, met mijn pc open om de foto's van gisteren te laten bekijken , de muziek op gans het gezin rond mij Het doet me toch wel iets dat ik op die korte tijd toch een heel goede band heb met die mensen ,van jong tot oud. Gay zei dat het voor hen een zegen van god was dat ik bij hen wou logeren ... De grootmoeder kwam me vragen wanneer ik terugkom, de kleine Paul die me rond de hals vliegt.. maar de dagen van afscheid zijn gekomen.

Rond 11u met jayton , aneas en mc arthur op stap om nog wat materiaal te kopen voor het rode kruis en dan toch nog een ultieme vraag van de A .S.T. . Het rode kruis wil een tv voor de infomedelingen in de inschrijfbalie en A.S.T. zou graag een generator willen om te kunnen werken in hun donkere ruimte in het stadion, spijtig genoeg is elektriciteit hier een noodzaak en is een generator eigenlijk een noodzaak .

In de namiddag had ik nog een afspraak met Julie en haar broer wadson , die me ook nog een hulpvraag wou stellen. Hij vangt samen met een aantal mensen een aantal straatkinderen op . ze willen deze kinderen toch niet laten verloren gaan en proberen hen een "opvoeding" en school aan te bieden. De staat helpt hier niets .. Hij zal zijn organisatie en doelstellingen beschrijven en ik heb beloofd dat ik het zal bekijken maar ik kan voorlopig geen hulp beloven..

's avonds kwamen ze met mijn bagage van Gay en mocht ik de drankjes betalen , Men zal me missen zegt men ... maar ik denk dat ik ergens anders ook gemist wordt . het afscheid nadert nu heel snel

Nog 2 keer slapen..

8 januari 2014

Deze morgen mocht ik uitslapen maar was toch om 6u al paraat. Het ging er rustig aan toe , een echte douche en dan rustig ontbijten op een mooi terras, echte vakantie !

Ik moest de boekhouding van A .S.T. nog op pc zetten van het vorige werkjaar en dat kost me toch ook een paar uur werk. Rond de middag begonnen de bezoeken , Julie kwam terug met een beetje informatie van Wadson , haar broer en ik heb dan maar wat t shirts en een broek meegegeven (dat zal hem schelen in mijn was thuis) .Iets later kwam Pascal , de vader van Yousmerly. Omdat de winkel niet te ver was ben ik met hem gaan shoppen en hij mocht zijn mandje vullen en een geschenkje kopen voor Yousmerly. Ik liet hem begaan en was benieuwd wat hij in zijn mandje zou leggen : een brood, peanuts boter, melk , kaas,fruitsap , en een paar melkshakes ... allemaal voedingsmiddelen niets luxe behalve de pop die hij mocht kopen voor Yousmerly. Ik daarentegen kocht een paar blikken bier, wat sprite en fruitsap voor mijn afscheid deze avond.

Wadson kwam dan alsnog met de informatie op een stick en Pastor Ernst kwam de beloofde ondersteuning voor het schooltje ophalen.

Om 19u was het afscheidsfeestje met de trainers ,ook Nana ,Marie en Carline waren van de partij . Er zijn kleine cadeautjes gegeven waarin de pleegouders niet vergeten werden.

Het was leuk en Jayton had een grote taart laten maken speciaal voor mijn afscheid. Het waren gemeende woorden die gesproken werden. Ik voelde me heel vereerd en de woorden van dank werden ook naar alle belgen geuit die me in dit project ondersteund hebben . Bedankt allemaal...

Ondertussen kon ik nog eens naar Jonathan en Sarah bellen omdat ik met Wadson een kandidaat leerling had voor informatica maar ook om hun nog een goed werkjaar te wensen. Ik mocht horen dat ze al iedere dag een muisje gevangen hebben.. 't was waarschijnlijk een hele grote familie ..

De laatste keer slapen in Haiti en dan huiswaarts, moermaar heel tevreden met wat ik kon doen en toch ook blij dat ik naar huis ga , een nieuwe wereld tegemoet...

9 januari 2014

Deze morgen begon weeral vroeg, om 6.30 kreeg ik al telefoon dat er 2 personen me kwamen bezoeken . lundi floubert en mr d'haiti , 2 vrienden van 2010. Mr d'haiti had een tumor op het hoofd en is nu volledig genezen. Leuk

Om 7.15 stond jooby , de broer van amedee er al om me afscheid te wensen , iets later stan ddmc arthur daar , kwam aneas en konden we rond 9.30 vertrekken om rond 11.15 in luchthaven aan te komen.

Ik had mijn valies goed gestapeld maar alles moest er weer uit voor controle. Bij het inchecken kreeg ik te horen dat het moeilijk zou zijn om mijn vlucht te halen aangezien we een uur vertraging hadden. Een Amerikaan naast mij zei dat hij zijn vlucht ook niet kon halen omdat onze vlucht 2u vertraging had. Ik kon mijn hoop dan maar opbergen of hopen dat de aansluitingsvlucht in ny ook vertraging had.

In New York haastte ik me om alles in orde te brengen maar dat is daar niet simpel . Bij delta zag ik dat mijn vlucht naar brussel aan het boarden was en ik spoedde me aan balie maar daar kreeg ik te horen dat het niet meer mogelijk was en dus gaven ze me een ander vlucht om 20u8 de volgende dag. Ze boekten me ook hotel en ontbijt

Zal dus dagje langer weg zijn..

Laatste dag

Het was geen verloren dagje, ik geraakte aan de praat met Amerikaanse zakenman die juist gaan onderhandelen was met de haitiaanse minister van energie. Het bedrijf waar hij voor werkt produceert elektriciteit uit water en hij wil dit introduceren in Haiti. Hiervoor wordt zeewater gebruikt die door een productieproces omgezet wordt in drinkwater. Hij kan , zo beweert hij toch, goedkoop elektriciteit produceren , daarenboven zorgen voor drinkbaar water en zout produceren. Het ganse proces is stukken goedkoper dan de elektriciteit nu maar met de overschot zou hij een school , ziekenhuis en andere projecten ondersteunen. Dit wou de minister aanvankelijk niet , hij wou de overschot zelf beheren. Aangezien het te nemen of te laten was zou men toch beslist hebben dit project een kans te geven. Ik zal dit zeker opvolgen en de contacten met deze meneer onderhouden. Momenteel wordt de elektriciteit gegeneerd met generatoren die op diesel draaien wat niet goedkoop is.

Later op de dag kwam ik een Haitiaanse vrouwelijke arts tegen die op bezoek ging bij haar dochter in Londen. We hebben een beetje over de toestand in Haiti gepraat en ze zou graag vormingen hebben voor de verpleegkundigen en artsen. Dat zal voor een volgende keer zijn ... Maar via haar zijn er ook meer contactmogelijkheden om bepaalde mensen te bereiken in de gezondheidszorg. We zullen elkaar beetje helpen Jonathan contacteerde me ook dat er 2 van mijn vrienden langs geweest zijn om zich in te schrijven voor een cursus maar dat ze wel de halve beurs kregen maar de rest wel moeten betalen. 10000 gourdes inschrijvingsgeld en 12500 gourdes jaargeld , ongeveer 500€ in totaal (de beurs van 200 € reeds afgetrokken) wat nog een gans bedrag is voor een haitiaan . Ik zal kijken wat nog rest en zijn wat ik nog kan doen. Ze mochten zich alvast inschrijven van mij , mochten er mensen zijn die een persoon een halve beurs willen aanbieden laat het me weten spdgvi@gmail.com , dan breng ik je in persoonlijk contact met deze persoon. Al bedankt op voorhand...

Nu nog beetje wachten op luchthaven

de vlucht is goed verlopen en op de luchthaven werd ik opgewacht door Dorien en Benjamin. Later kwamen Seppe, Evelien , Glenn (kinderen en hun vriend) en mijn vader erbij wat een toffe thuiskomst verzekerde.

een kort overzichtje volgt later deze week

vele groetjes en bedankt voor alles !!

geert